

בע"ח (קריות) 6430-10-14 - שרון פיסחוב נ' מדינת ישראל

בע"ח (קריות) 6430-10-14 - שרון פיסחוב ואח' נ' מדינת ישראל לשלום קריות

בע"ח (קריות) 6430-10-14

1. שרון פיסחוב

2. גיא גרינשטיין

נ ג ד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

[14.12.2014]

כב' השופט מוחמד עלי

החלטה

לפני בקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט.

רקע כללי

1. עוד ביום 20.4.14 הוגש נגד המבקשים כתב אישום המייחס להם עבירות של פגיעה כשהעברין מזוין, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, וחבלה במזיד ברכב. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשת מעצר עד תום ההליכים שבסופה המבקשים שוחררו, והם מצויים בתנאים מגבילים כאלה ואחרים.
2. ביום 2.10.14 הגיש בא כוח המבקשים בקשה לקבלת רשימת חומר חקירה וחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ), בה ביקש מבית המשפט להורות למשיבה להעביר לידיו מסמכים (תוך מתן פירוט בצורה סדורה), וכן עתר לקבלת רשימת חומר חקירה מלאה ומעודכנת, לאור טענתו כי רשימת חומר החקירה שקיבל אינה מלאה ואינה משקפת את מלוא חומר החקירה; בעניין זה הוא הפנה למסמכים שקיבל אשר לא צוינו ברשימת חומר החקירה, ולמסמכים שצוינו ברשימת חומר החקירה אשר לא קיבל לידיו. לבקשה צורפו פניות בכתב של הסגור אל ב"כ המשיבה, שלטענתו לא נענו.
3. ביום 19.10.14 התקיים בפני דיון בבקשה. במסגרת הדיון שב וטען בא כוח המבקשים שלא קיבל את חומרי החקירה המבוקשים חרף פניותיו החוזרות ונשנות אל המשיבה. בא כוח המבקשים הבהיר שכבר מחודש אפריל, במועד, סמוך להגשת כתב האישום, פנה למשיבה בכתב, אך חומרי החקירה במלואם לא הועברו לו. באותו דיון, ולאחר שהובהר על ידי בא כוח המשיבה כי התובעת שמטפלת בתיק לא קיבלה את הבקשה ולא נערכה לדיון, הודיע בא כוח המשיבה כי הוא מבקש שהות נוספת להגיב לבקשה באופן מפורט בכתב. לפיכך המשך הדיון בבקשה נדחה ליום 5.11.14, כאשר הובהר בהחלטתי כי על המשיבה לקדם את העברת חומרי החקירה החסרים לידי בא כוח המבקשים, לרבות רשימת חומר החקירה - אשר אין כל מחלוקת בדבר זכאות בא כוח המבקשים לקבלה.

4. ביום 5.11.14 נערך בפניי דיון נוסף בבקשה, אשר גם בו לא ניתנו על ידי המשיבה תשובות מניחות את הדעת לפשר העיכוב בהעברת חומרי החקירה ורשימת חומר החקירה. כמו כן, בניגוד להצהרת בא כוח המשיבה שהופיע בדיון הקודם ובניגוד להחלטתי מיום 19.10.2014, לא הוגשה תשובה בכתב שמבהירה את עמדת המשיבה. בנוסף לכך, באותו דיון ציין בא כוח המשיבה כי "עובדתית אני מבין שלא הועבר לידי החומר המבוקש ואני מסכים שתינתן החלטה שהחומר יועבר לרשותו לרבות רשימת חומר חקירה בפרק זמן מסוים", ובהמשך צוין כי הוא מסכים שהמסמכים שפורטו בסעיפים 14(א), (ג), (ה), (ו), (ז) לבקשה יועברו להגנה. ויודגש כי הדבר היה בישיבת שהתקיימה בחודש נובמבר - 7 חודשים לאחר הגשת כתב האישום.
5. גם מעיון בבקשה לקבלת חומר חקירה עלה על פני הדברים כי מדובר בחומרי חקירה שזכותו של נאשם לקבלם ולגביהם לא צריכה להיות מחלוקת, לרבות באשר לרשימה לגבי מיון ותיעוד האזנות הסתר - אשר נתבקשה בכפוף לכללים שנקבעו בבש"פ 2043/05 מדינת ישראל נ' זאבי (15.9.05) (להלן: עניין זאבי).
6. לאור האמור, בתום הדיון קיבלתי את הבקשה והחלטתי כי על המשיבה להעביר לבא כוח המבקשים רשימת חומר חקירה מלאה וממצה, וכן את כל חומרי החקירה המבוקשים. יצוין כי באותה החלטה דחיתי את טענת בא כוח המבקשים לפיה יש לבטל את כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק וכן דחיתי את בקשתו לחייב את המשיבה בהוצאות, אך קבעתי כי ככל שהחלטתי לא תקיום במועד, או ככל שיהיה צורך בדיון נוסף בשאלת חומרי החקירה בשל מחדלי המשיבה, אשקול להטיל הוצאות על המשיבה.
- ההחלטה הנ"ל עומדת במוקד ההליך הנוכחי.
7. בבקשתו שהוגשה ביום 16.11.14 טוען בא כוח המבקשים כי לא קוימה החלטת בית המשפט מיום 5.11.14 במלואה ועל כן נתבקש לכוף על המשיבה קיום ההחלטה בהתאם לסעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט.
8. בא כוח המבקשים שב וטען כי מאז הגשת כתב האישום חלפו 7 חודשים, כאשר מזה כחצי שנה נתונים המבקשים בתנאים מגבילים וממתינים לתחילת שמיעת הראיות בעניינם. לטענת בא כוח המבקשים, התנהלות המשיבה מונעת הלכה למעשה את ניהול המשפט ואת קידום התיק, וגורמת להתמשכות ההליך אשר יש בה עיוות דין כלפי המבקשים.

9. ביום 16.11.14 החלטתי כי על המשיבה להגיב לבקשה לביזיון בית משפט תוך 7 ימים. חרף זאת המשיבה לא הגיבה לבקשה וביום 24.11.14 הגיש בא כוח המבקשים בקשה "שניה" לביזיון בית משפט. ביום 2.12.14 התקיימה בפניי ישיבת תזכורת וקבעתי כי על המשיבה להגיש תגובה לבקשה עד ליום 8.12.14, וכן להבהיר מדוע לא הוגשה תגובתה במועד.
10. בתגובת המשיבה לבקשה, שהוגשה ביום 9.12.14, נטען כי החלטת בית המשפט תויקה בטעות באחד מתיקי החקירה ומשכך לא ניתנה תגובה במועד. לגופו של עניין נטענו טענות מטענות שונות לאי העברת חומרי החקירה במועד וביניהן: עומס עבודה ובקשות רבות ומרובות מטעם בא כוח המבקשים בתיק זה. לטענת המשיבה גם אם לא הגישה תגובתה במועד, הרי שמבחינה מהותית מילאה אחר הוראת בית המשפט ונמסרו חומרי החקירה לידי בא כוח המבקשים, כך שאין לראות "סירוב לציות לצווי בית המשפט" מצדה. באשר להשתתפות הוצאות על המשיבה, זו האחרונה טוענת כי המדובר בפעולה חריגה, כי הנזק תוקן כבר ומשכך יש לדחות גם בקשה זו.
11. ביום 10.12.14 התקיים בפני דיון נוסף בו חזרו הצדדים על טענותיהם. בא כוח המבקשים טען כי טענות המשיבה בתגובתה לבקשה לביזיון בית משפט אינן נכונות, כי עדיין לא התקבלו חומרי החקירה החסרים ולא התקבלה רשימת חומר חקירה מלאה, וכי במקום תמלולים של האזנות סתר התקבלו רק תקצירים, ולא נתקבלה רשימה בהתאם להנחיות שנקבעו בעניין זאבי. כן הפנה בא כוח המבקשים לפסיקה הקובעת כי ניתן להחיל את פקודת ביזיון בית המשפט על המדינה. המשיבה חזרה על האמור בתגובתה וטענה כי העבירה לבא כוח המבקשים את כל חומרי החקירה, חלק מהם בסמוך מאד לדיון (יום לפני), וחלק מהם יועברו לאלתר. דיון והכרעה
12. הסנגור טען כי עד למועד הגשת הבקשה לביזיון טרם הועברו לידי ההגנה החומרים הבאים: דיסק (תחנת דלק סונול); רשימת האזנות סתר לפי המתווה שנקבע בעניין זאבי; חומר חקירה הקשור בעד תביעה מס' 49; ופלט מחקרי תקשורת (סע' 13 לבקשה).
13. במהלך הדיון הודיעה ב"כ המשיבה כי "הדיסק המכיל תיעוד של מחקרי תקשורת היה אמור להימסר עד אתמול אך הדיסק לא הגיע אלי...עד השעה 16:00...לכן העתקתי היום בעצמי את הדיסק ומסרתו לו היום ידנית", וכי חלקים נוספים מחומרי החקירה הועברו. לגבי תוצרי האזנות הסתר נטען כי חלק מהאזנות הסתר שנתבקשו אינן רלוונטיות וחלקן חסויים - למעט אלו שנמסרו לסנגור. לא נטען כי לסנגור נמסרה רשימת האזנות הסתר לאחר מיון שנערך בהתאם למה שנקבע בפרשת זאבי, אלא שכאמור נטען לגוף חלק תוצרי האזנות הסתר.
14. כבר עתה אציין כי מובן הוא כי לפני שיתקיים דיון באילו תוצרים של האזנות הסתר זכאי הסנגור לעיין, על המשיבה לערוך רשימה בהתאם להנחיות שנקבעו בפסיקה, כפי שהוריתי בהחלטתי מיום 5.11.2014. רשימה זו נועדה כדי לתחום את היקף החומרים ולאפשר להגנה לערוך ביקורת לגבי המיון שנערך, ולאפשר הגשת בקשה לקבלת חומרים מבין הקבוצות שמוינו, ככל שיהיה צורך בכך, וככל שיתיר בית המשפט.

לא למותר לחזור ולציין כי הרשימה של תוצרי האזנות הסתר צריכה לכלול מיון לשלושה סוגים "האחד, שיחות שנקלטו שאין להן כל קשר שהוא עם נושא החקירה; השני - שיחות שיש להן נגיעה כלשהי לנושא החקירה אך הן אינן רלבנטיות במישרין או בעקיפין לאישום, ואין בהן חשיבות ממשית להגנת הנאשם; והשלישי - שיחות שהן רלבנטיות לאישום ומהוות "חומר חקירה" במובהק" (עניין זאבי). בעוד ששיחות מהסוג הראשון (שאינן חומר חקירה) אינן מתמללות ולא מתוקצרות, הרי שיחות מהסוג השני יש לתקצר בדרך של מתן תיאור תמציתי של תוכן השיחה, מועדה, והדוברים בה, כאשר לנאשם זכות לקבל רשימה של השיחות המתוקצרות. במסגרת אותה רשימה יש ליתן פרטים כלליים אודות כל שיחה, תוך ציון מועדה, הדוברים בה, ונושאה העיקרי - הכל כמובן בכפוף לחסיונות. מובן כי לגבי הסוג השלישי, המדובר הוא בחומר חקירה שיש לנאשם זכות לעיין בו.

כאמור, המשיבה לא פעלה בהתאם, ובתגובה לא ציינה כי נהגה כך, זאת בניגוד להחלטתי מיום 5.11.2014. 15. הנה כי כן, התנהלות המשיבה בכל הקשור בהעברת חומרי החקירה לסניגור, גם לפני החלטתי מיום 5.11.2014 וגם לאחריה, רחוקה מלהיות משביעת רצון. אין להלום מצב בו בחלוף 8 חודשים מהגשת כתב האישום קיימות עדיין מחלוקות סביב העברת חומר החקירה להגנה. כאשר אף המשיבה עצמה מאשרת כי חלק מהחומרים הועברו רק בימים האחרונים - מבלי שתצוין סיבה המצדיקה את העיכוב הרב שחל.

16. וחשוב מכך - עולה כי הגם שהמשיבה פעלה בעקבות החלטתי מיום 5.11.2014 והעבירה חלק מהחומרים (ואף זאת תוך חריגה מהמועד שנקצב), הרי חלק מחומרי החקירה טרם הועברו - ובכלל זה, לא הועברה רשימת חומר חקירה מלאה וממצה. בהקשר זה יאמר כי עולה מטיעוני המשיבה כי אין היא מפנימה כי משהתקבלה ההחלטה מיום 5.11.2014, עליה למלאה כלשונה ואין מקום לחזור ולדון בשאלות שמקומן לפני מתן ההחלטה, ובמיוחד אמורים הדברים לגבי המצאת רשימת חומר חקירה.

17. אין צורך לחזור ולעמוד על חשיבותה של רשימת חומר החקירה ככלל וככזו הנוגעת למיון האזנות הסתר בפרט. "הרשימה [מהווה] אמצעי יחיד לצורך השלמתה של יריעת ההגנה, קבלת החלטות מושכלות לגבי הגשת עתירה לגילוי ראיה, או בקשות להרחבת חומר החקירה" (בש"פ 6820/09 גבאי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.9.09), פסקה ט'. אכן אין מניעה כי רשימת חומר החקירה תעודכן ותושלם מעת לעת. בעניין זה צוין כי "החיים מורכבים ואינם שחור ולבן, אלא גוני אפור, ויתכן כי התביעה עצמה מקבלת את החומר לשיעורין ומעבירה אותו כך להגנה, ואין לבוא עמה בטרניה אם כך קורה: הוצאת תעודת חיסיון נמשכת פעמים חודשים על חודשים, אם מטעמי מורכבות ואם מטעמי ריבוי הידיים בהיררכיה המינהלית עד שמורם לחתימה עטו של השר. אפילו כך - דרך המלך היא, בסופו של יום, עריכת רשימה ממצה ורציפה שתוגש כמקשה אחת, ותאפשר להגנה לתכן את מהלכיה" (עניין גבאי, פסקה י"ג).

- במקרה שלפנינו, לא צוינה כל סיבה אובייקטיבית לכך שלאחר חלוף חודשים (כאשר תעודת החיסיון התקבלה עוד בחודש יוני), לא הוכנה רשימה מעודכנת ומלאה שתכיל את כל החומר "שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת", כמצוות סעיף 74(א) לחסד"פ - וכל זאת כאשר החלטתי מיום 5.11.2014 עומדת על מכוונה.
18. אלא שחרף האמור, אין מקום לנקוט כלפי המשיבה בסעד על פי פקודת בזיון בית המשפט, וזאת בהתעלם מהשאלה המקדמית אם ניתן לנקוט הליכי ביזיון בית המשפט כלפי המדינה ככלל, ובהליכים לפי סעי' 74 לחסד"פ בפרט, בין היתר נוכח קיומן של אפשרויות חלופיות. (לעניין האפשרות לכוף על המדינה קיום החלטה על פי פקודת ביזיון בית המשפט - ראו: ת"א (י-ם) יפת השמש חברה לנכסים ולהשקעות בע"מ נ' מדינת ישראל (1.9.2010)). אפרט:
19. כידוע, בקשה לפי פקודת בזיון בית משפט מגלמת בתוכה הן הליך אזרחי והן הליך "מעין פלילי" כשסנקציה פלילית לצידו (ראו: רע"א 3888/04 שרבט נ' שרבט, פ"ד נט(4) 49 (2004); ע"א 88/71 צסקלה נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(1) 350 (1972); ע"פ 658/82 שמד"ר מעליות בע"מ נ' בן-צבי, פ"ד לח(1) 136 (1984); ע"א 422/77 בן-ארי נ' שרה שפירא, פ"ד לב(2) 309 (1978); משה קשת, בזיון בית משפט דיני אכיפת צווים שיפוטיים 34 (2002)). כמו כן, נקבע בפסיקה כי ההליך האמור אינו בא להעניש על הפרת הצו של בית המשפט, כי אם לכפות על בעל הדין את ביצועו. הליך זה מאפשר לבית המשפט לאכוף בקנס או במאסר לצייט לפסק דין או להחלטה שניתנה על ידו, כאשר קיים חשש שהמפר ימשיך להפר בעתיד את החלטת בית המשפט. מכאן שמטרתו העיקרית של ההליך לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט הינה להביא לאכיפת ההחלטה השיפוטית במבט צופה פני עתיד. עם זאת, המדובר בצעד קיצוני שיש להפעילו במשורה ובמקרים קיצוניים (ע"פ 5177/03 מור נ' דנציגר-משק פרחים "דן", פ"ד נח(4) 184 (2004)), וכבר נפסק בעבר כי "אין להזקק להליכי בזיון כאשר קיימת דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית" (רע"פ 7148/98 עזרא נ' זלניאק, פ"ד נג(3) 337 (1999)).
20. על רקע האמור, אני רואה להפעיל אמצעי קיצוני זה בנסיבות העניין. כפי שסקרתי לעיל, וכפי שעולה מטיעוני הצדדים, חלק מחומרי החקירה נמסרו, ונראה כי המחלוקת בין הצדדים הצטמצמה מאד. כמו כן בשים לב לזהותה של המשיבה יש לצפות כי תעשה את הנדרש להשלים את העברת כל חומרי החקירה ורשימת חומרי החקירה - ללא דיחוי נוסף.
21. נוכח העיכובים שהיו עד כה בהעברת חומרי החקירה, אני קוצב למשיבה 30 ימים מהיום כדי להשלים את העברת כל חומרי החקירה לרבות רשימת חומרי חקירה מלאה ומעודכנת (ובכלל זה רשימה לעניין מיון תוצרי האזנות הסתר).
22. עם זאת, אין לכחד, התנהלותה של המשיבה בנושא העברת חומרי החקירה לבא כוח המבקשים אינה עולה בקנה אחד עם מחויבותה, והיא בניגוד להחלטתי בעניין. התנהלותה של המשיבה גרמה להתמשכות ההליכים בעניינם של המבקשים מבלי שהזמן ינוצל כדי להשלים את החסר. לזאת יש להוסיף את מחדלי המשיבה בכך שלא הגישה (כלל) תגובה בהתאם להחלטתי מיום 19.10.2014. התנהלות זו אף גרמה לקיום מספר דיונים שבחלק מהם לא ניתנו תשובות מניחות את הדעת לגבי העיכובים בהעברת חומרי החקירה, ואף גרמה להגשת שתי בקשות לפי פקודת ביזיון בית המשפט, זאת כדי להביא להעברת חומרי חקירה שלא צריכה להיות לגביהם מחלוקת. והכל כאשר עסקינן בכתב אישום (שלצדו בקשה למעצר עד תום ההליכים) שהוגש עוד בחודש אפריל 2014, אשר בשל העיכוב בהעברת חומרי החקירה, התקיימו בו מספר דיונים וטרם ניתנה תשובה לכתב האישום.
23. סבורני כי בגין התנהלות המשיבה יש מקום לחיובה בתשלום הוצאות. אני מחייב אפוא את המשיבה לשלם לכל אחד מהמבקשים, תוך 45 ימים מהיום, הוצאות בסך כולל של 2500 ₪. המזכירות תשלח החלטה זו בדחיפות לב"כ הצדדים. ניתנה היום, כ"ב כסלו תשע"ה, 14 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.